

AFSCHRIFT

1° blad

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE, Dertiende Kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 10 FEBRUARI 2014 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer : DE66.LB.5718/10/7
Griffienummer :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN

_____, isoleerder, geboren te _____ op _____
, wonende te _____

Verdacht van te

op de percelen gelegen te _____
gekadastraerd als _____
gelegen in parkgebied _____
eigendom van vennootschap _____ met _____
als zaakvoerder _____
ingevolge akte verleden door notaris _____ dd. 20/08/2007

A. bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt

namelijk :

1. op 23 april 2010 een reliëfwijziging van een oppervlakte van ongeveer 1206 m2 te hebben uitgevoerd en het storten van ongeveer 130 m2 grond, alsook een beek te hebben overweld door het plaatsen van een betonnen buis en het overstorten van aarde (DE.66.LB.5718/10 – stuk 3 + foto's);
2. op 14 maart 2012 de feiten te hebben verdergezet (DE.66.LB.3494/12);

3. 24 april 2012 tot en met heden, zijnde de datum der dagstelling : de feiten sub 1 en 2 te hebben instandgehouden in parkgebied, zijnde kwetsbaar gebied;

B. bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,, handelingen te hebben, voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of , de beschikking in kortgeding

namelijk : op 14 maart 2013 in strijd met het bevel tot staking, schriftelijk afgeleverd op 23 april 2010, bekrachtigd door de Gewestelijke Stedenbouwkundig Inspecteur op 10 mei 2010, de werkzaamheden te hebben verdergezet), meer bepaald het aanvoeren en storten van een achttal ladingen grond in de beek en het erachter gelegen perceel;

gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of geldboete van 26 euro tot 400.000 euro

* * *

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding die de zaak aanhangig maakte houdende dagstelling voor de terechtzitting van 09 december 2013, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen;
- de overschrijving van de dagvaarding op het eerste hypotheekkantoor te onder de referte
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging;

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 09 december 2013 :

- het Openbaar Ministerie, waargenomen door substituuat-procureur des Konings, in zijn middelen en zijn vordering;
- de beklaagde , in zijn antwoorden en middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door zijn raadsman, mr. , advocaat te die stukkenbundel neerlegt

2. GEGRONDHEID VAN DE STRAFVORDERING

2.1

Op 23 april 2010 werd beklagde geverbaliseerd wegens het zonder stedenbouwkundige vergunning, ophogen van een perceel gelegen in parkgebied (kwetsbaar gebied) en palend aan de werkplaats van beklagde. Daarbij werd een beek overwelfd d.m.v. een betonnen buis waarna er grond over gestort werd. In totaal werd er +/- 130 kubieke meter grond gestort.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigde het mondeling gegeven bevel tot het staken van de werken.

Beklaagde gaf in zijn verhoor de feiten toe. Hij verklaarde:

"(...) Achteraan mijn eigendom heb ik het terrein er hoogte van de beek opgehoogd. Hiertoe heb ik plus minus 130 m2 grond bijgestort. De bedoeling is de grond gelijk te trekken zodat het veilig is voor de kinderen om er te spelen... U zegt dat de beek dichtgegooid werd. Dit is inderdaad gedeeltelijk gebeurd, deze wordt terug vrij gemaakt. Het stuk betonbuis in de beek lag er al, ik heb er gewoon grond op gestort om het lager gelegen gedeelte gelijk te maken met het overige deel van de tuin. Ik was niet op de hoogte dat hiervoor een vergunning vereist was... Ik zal een regularisatievergunning aanvragen. Ik neem kennis dat de werken stopgezet worden en dat zonder toelating van de stedenbouwkundig inspecteur ik geen verdere handelingen mag stellen (...)"

2.2

Op 14 maart 2012 werd door de politie vastgesteld dat beklagde zich niet langer aan voornoemd stakingsbevel van 23 april 2010 hield aangezien hij opnieuw begonnen was met de wederrechtelijke activiteiten van het ophogen van het terrein.

Opnieuw werd een bevel tot staking gegeven, hetgeen naderhand bekrachtigd werd door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur.

, projectleider van de firma

verklaarde van beklagde de opdracht te hebben gekregen om het bewuste terrein op te hogen. Volgens betrokkene had beklagde hem verzekerd dat alle vergunningen in orde waren.

Beklaagde van zijn kant stelde geen opdracht te hebben gegeven om reeds een aanvang te nemen met de werkzaamheden. Betrokkene verklaarde aan de firma expliciet gevraagd te hebben om vooralsnog te wachten aangezien de vergunningen nog niet in orde waren.

De rechtbank acht deze uitleg van beklaagde weinig geloofwaardig.

2.3

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier waaronder de vaststellingen van de politie nopens het zonder stedenbouwkundige vergunning doorvoeren van een reliëfwijziging in een kwetsbaar gebied waarbij een stakingsbevel werd genegeerd, alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is de rechtbank van oordeel dat afdoende bewezen is dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de hem ten laste gelegde feiten A en B.

3. DE STRAFTOEMETING

3.1

De verschillende feiten vermeld onder de hiervoor omschreven tenlasteleggingen A en B zijn voor de beklaagde telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven slechts één straf te worden uitgesproken, namelijk deze bepaald door de strengste strafbaarstelling.

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover deze de rechtbank bekend aan de hand van het strafdossier bekend zijn.

3.3

De door beklaagde gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. Beklaagde verrichtte werkzaamheden (het ophogen van grond gelegen in een parkgebied) zonder evenwel te beschikken over de nodige stedenbouwkundige vergunningen.

Daarenboven bleek hij niet te beroerd om het stakingsbevel te negeren door enige tijd later opnieuw een aanvang te nemen met de wederrechtelijke werkzaamheden. De beklaagde moet beseffen dat hij de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening dient te respecteren en dat hij in geen geval zijn individueel belang boven het algemeen belang mag laten prévaleren.

Gestrenghed in de bestraffing is dan ook aangewezen.

3.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de generale en de individuele preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aan te sporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

3.5

De beklaagde is 44 jaar en beschikt over een bijzonder ongunstig en beladen strafrechtelijk verleden dat aantoonst dat betrokkene lak heeft aan alle regels en normen die de samenleving beogen te ordenen.

Klaarblijkelijk hebben de in het verleden opgelegde bestraffingen (28 veroordelingen door de politierechtbank, vier veroordelingen door de correctionele rechtbank en vier veroordelingen door het Hof van beroep) niet het gewenste heilzame effect gehad aangezien beklaagde volhardt in de boosheid en zich klaarblijkelijk nog steeds niet normconform weet te gedragen.

Gelet op de veroordeling door het Hof van beroep te Gent de dato 02/01/2001 (gevangenisstraf van 6 jaar wegens inbreuken op de drugwetgeving) kan beklaagde geen enkele gunst meer genieten inzake de straftoemeting.

3.6

Ter realisering van de vermeldé doelstellingen van de straftoemeting is de rechtbank van oordeel dat aan de beklaagde een hoofdgevangenisstraf en geldboete, zoals hierna in het dictum bepaald, dient te worden opgelegd.

3.7

3.7.1

Artikel 29 van de wet van 01 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (B.S. 08 augustus 1985, zoals laatst aangepast bij K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 07 december 2005) verplicht de strafrechter om, bij elke veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdgevangenisstraf, een bedrag van 25 euro op te leggen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

In voormeld artikel wordt ook gesteld dat dit bedrag onderworpen is aan de verhoging voorzien in de wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten (B.S. 03 april 1952). Bij artikel 2 en 3 van de Wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake Justitie (B.S. 30 december 2011) werden de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals voorzien in de Wet van 05 maart 1952 verhoogd naar 50 decimes met ingang van 01 januari 2012.

Vermits voormelde bijdrage tot het Fonds geen straf uitmaakt is de regel van de niet-retroactiviteit hierop niet toepasselijk. Dit houdt in dat de nieuwe opdecimen, ongeacht of ze hoger zijn, vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk zullen toegepast worden op deze bijdrage tot het Fonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten voor de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimen invoerde.

De beklaagde wordt veroordeeld tot het betalen van een bedrag aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, te vermeerderen met 50 opdecimen, 150,00 euro bedragende.

3.7.2

Bij arrest nr [ ] van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het Koninklijk Besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens artikel 91, tweede lid van voornoemd K.B. wordt de beklaagde veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel, ingevolge het K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012), 51,20 euro.

4. DE HERSTELVORDERING

4.1

Bij schrijven van 19 september 2012 aan de Procureur des Konings, maakte de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur haar herstellvordering over. Er wordt een herstel in de oorspronkelijke toestand gevorderd hetgeen inhoudt: *het afgraven van het terrein naar het oorspronkelijk niveau, herstel van de gracht/waterloop en verwijderen van eventuele betonbuizen, heraanplanten van het gebied volgens de richtlijnen van het agentschap Natuur en Bos.*

Tevens wordt een hersteltermijn van zes maanden gevorderd en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit herstel.

Op 24 augustus 2012 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

4.2

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (art. 6.1.41, §1) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen vermeld in artikel 6.1.1 werden uitgevoerd.

De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwendings. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten. (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be).

Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens door deze rechtbank bijgevalen ~~cas~~atierrechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie _____ – rolnummer _____ en _____ zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

4.3

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtredding behoudt. ~~De met de wet strijdige toestand die door dit misdrijf werd veroorzaakt en die nog steeds bestaat, moet gestaakt worden, zodat de herstellvordering dient te worden ingewilligd.~~

4.4

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de bewezen verklaarde misdrijven een einde te stellen en leggen aan de beklaagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften.

Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvordering bij de betrokkene thans als kennelijk onredelijk zou overkomen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de beklagde om, goed bewust van het wederrechtelijk karakter van deze zonder vergunning uitgevoerde ophogingswerken, deze toch uit te voeren en te hernemen. Het feit dat zij voor een voldongen feit gezorgd hebben, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering.

4.5

De rechtbank is van oordeel dat het opportuun en aangewezen voorkomt om een herstelltermijn van 6 maanden op te leggen zodat enerzijds de beklagde de tijd heeft om de nodige werken uit te voeren en anderzijds het vonnis dat de termijn bepaalt niet impliciet een tijdelijke verdere bestaanbaarheid van de inbreuken inhoudt.

Door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur werd, zoals vermeld, gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 150,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecimen)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK,

VERKLAART de beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B.

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek.

VEROORDEELT de beklaagde voor deze feiten samen tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **DRIE MAANDEN** en tot een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EURO**, vermeerderd met 50 deciemmen (x 6), gebracht op 3.000,00 euro.

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Bijdrage - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van de beklaagde de verplichting uit om éénmaal een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT de veroordeelde een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

VEROORDEELT de beklaagde tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van 148,95 euro.

HERSTELVORDERING

BEVEELT de beklaagde op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundig Inspecteur tot het uitvoeren van een volledig herstel, hetgeen inhoudt :

het afgraven van het terrein naar het oorspronkelijk niveau, herstel van de gracht/waterloop en verwijderen van eventuele betonbuizen, heraanplanten van het gebied volgens de richtlijnen van het agentschap Natuur en Bos, van de percelen gelegen aan te kadastraal gekend order

(gelegen in parkgebied), en dit binnen een termijn van **ZES MAANDEN** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis.

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen van de stad en de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 6.1.46 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009.

ZEGT voor recht dat op vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig inspecteur in hoofde van de beklagde, een **DWANGSOM** zal worden verbeurd van 150,00 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel.

WIJST het meer- en anders gevorderde af als ongegrond.

WIJST de veroordeelde er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald, zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en dit in zoverre de bepalingen van voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf zoals hoger in de vonnis bepaald eventueel kunnen geschieden volgens de modaliteiten die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank, de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bij kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

**ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING VAN
TIEN FEBRUARI TWEEDUIZEND VEERTIEN**

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
substituut-Procureur des Konings,
griffier,